

DIVADLO VÍTĚZÍ!

neděle 30. října 2011 / 2. číslo, 9. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Žně zahájila slovenská lidovka

O zahájení letošních divadelních žní se postarali přestárlí junáci z divadla Klas. Jejich vystoupení bylo součástí doprovodného programu, který je letos zaměřen na Slovensko a jeho populární hudbu. Pochopitelně, že se stejně jako každý rok soutěží v doprovodném programu o pět piv zdarma.

Pár pěkných slov si na zahájení neodpustili ani vzácní hosté. Místostarosta Miroslav Bilík, vedoucí odboru kultury a cestovního ruchu Miroslav Foltýn a ředitel Kulturního domu Antonín Trejbal, který každoročně poskytuje žním zázemí.

Průvodcem letošními žněmi je dlouhonasý Jánošík Lomikar v podání Ládi Dlouhého, který již jednu přehlídku moderoval, tehdy v roli Centrálního Mozku Lidstva.

Nezbývá než popřát "deviatej divadelnej žatve" hodně diváků a spoustu večerů strávených v příjemné společnosti.

Premiérrou to všechno teprve začíná

Rozhovor s režisérem Královen Miroslavem Nyklíčkem

Vždy jsirazil teorii, že amatérské divadlo je hlavně pro zábavu, proto by mělo být využito co nejvíce lidí, kteří o to stojí. Proč jsi se rozhodl pro hru Královny, která je v obsazení velmi skromná?

Prvním důvodem byl Blade Runner, kterého jsme dělali před Královnami. Spousta herců, složitá výprava i technika. Sice splněný sen, ale pro amatéry takřka nehratelné, protože dát to znovu všechno dohromady je dnes už skoro nemožné. I když, kdo ví...

Za druhé jsem chtěl už dlouho udělat komornější divadlo pro pár lidí. Královny jsou asi tak na půli cesty. Někdy bych si chtěl zahrát divadlo jen s mou ženou a největší výzvou je samozřejmě monodrama.

No a třetím důvodem pro Královny byl

současný stav v souboru. Lidi se nějak „rozprchlí“. Ve větším počtu se scházíme sporadicky a vlastně jen kvůli jednorázovým akcím, na kterých se podílíme. Nejprve jsme začali zkoušet komedii Neila Simona, ale z toho sešlo kvůli autorským právům. Takže nakonec zbyly Královny.

Podle čeho jsi vybíral obsazení?

Nabízí se odpověď, že hraje to, co v souboru zbylo. Ale v podstatě je to průsečík možností souboru a toho, co určoval scénář. Musí to být ženy tří generací, což sice například mezi Martinou a Olinou příliš nefunguje, protože takový věkový rozdíl mezi nimi není, ale to je právě ta možnost souboru. Květa byla jasná volba od začátku.

Ale například na roli, kterou hraje Olina jsem nejprve počítal se Zdeničkou, potom s Ivou Kalovou, nakonec zůstala Olča. Na roli, kterou hraje Martina jsem nejprve chtěl Magdu Nucovou, ale ta odešla na vysokou a neměla tolik času, kolik bylo potřeba. To ale neznamená, že teď to hrají ty, co „zbyly“. Jsou stejně dobré, jako ty ostatní.

V amatérském divadle to tak prostě je. Výsledek je vždycky kompromisem mezi představou a možnostmi. Navíc je to kolektivní dílo, do kterého přispívá každý, kdo se na něm podílí. Což mě přivádí k tomu, že se při včerejším hodnocení trochu pozapomnělo na Honzu Škacha a Sašu Pilského, bez kterých by to taky nešlo. Stejně jako bez Katky Pilské, která napovídala a měla dost těžkou šichtu.

Premiérou to všechno teprve začíná

Jak dlouho trvala příprava hry?

S přestávkami asi sedm měsíců.

Co tě při zkoušení překvapilo?

Že komorní drama vyčerpá víc, než akční sci-fi.

Co bylo pro tebe nejtěžší?

Opět se nabízí odpověď: nezabít je. Ale vážně. Nezabít je. Pro mě bylo opravdu nejtěžší proniknout do ženského světa. A holky mi to moc neulehčovaly. Vztah mezi hercem, v tomto případě herečkami, a režisérem může fungovat jen když spolupracují. Herec nabízí svou představu role, režisér vede a usměrňuje. Když to takhle nefunguje, hrozí, že se komorní hra promění v loutkové divadlo. Mimochodem ideální divadelní tvar. Ačkoli premiéra se v loutkové divadlo neproměnila, zkoušky tak mnohdy vypadaly. Ale zpátky k otázce. Nezabít je.

Jsi dvorním režisérem Klasu. Co je pro tebe lepší - režisovat nebo hrát?

Určitě hrát. Ale nikdo nechce režisovat a dát mi roli. Tedy kromě Vaška Poldy. Ale to není KLAS.

Jednu hru máme za sebou, co má teď Klas v plánu?

Klas už dávno nepřipravuje jenom celovečerní divadelní hry. Takže pokud můžu mluvit za sebe, na příští rok nechystám žádnou celovečerní hru. Ale s Vencou Poldou připravujeme na příští rok absurdní komedii. Nedávno jsme na zámku představili novinku - Zámecký historický orloj. Nejspíš alespoň částečně obnovíme představení Thunové se vrací na kláštereckém zámku. A příští rok na jaře, opět ve spolupráci se zámek, bychom chtěli odehrát pohádku

pro děti, což bude trochu novum, protože novodobý Klas se pohádkám dosud nevěnoval.

Samozřejmě, že mám v hlavě spoustu věcí, které bych chtěl dělat, ale teď si musím odpočinout od těch tří královen, co mě půl roku ničily.

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

Vlastně jsem. Když si vzpomenu, jak vypadaly zkoušky i generálka, tak to bylo tak trochu zjevení. Hlavně doufám, že se to líbilo divákům, protože, ať si kdo chce, říká co chce, o diváky přece jde. Ale je na místě taky trochu opatrnosti. Hráli jsme na domácím hřišti, jinde to bude teprve ta pravá zkouška. Premiéra ukázala tvar, na kterém se dá konečně vystavět slušné divadlo. Ale ta práce.....

Ať si kdo chce, říká co chce

Michal Eminger (snad je to správně napsané)

Mně se to strašně líbilo, musím ocenit herecké výkony, zvláště Martiny Bečvářové, ten byl par excellence. Na premiéru to bylo velice povedené.

Jana Šturmová

Ze začátku jsem čekala než se to rozjede. Potom se mi to začalo hrozně líbit. Musím říci, že ženský to zahrály pěkně a líbilo se mi to.

p. Vágnerová

Skvělý, nejlepší, fantastický, byly úžasny.

Bohunka Fialová

Nádherné. Viděla jsem po letech Olinu Ratajů, bylo to všechno moc hezké. I jsem zaslzela.

Milena Dusbabová

Moc krásné. Já jsem se na to připravovala - co bude a jak to bude a mám velikou radost, že takto všichni pokračujete.

Pavel (chtěl zůstat v anonymitě, ale v redakci stejně víme, který to je)
Bylo to výborné.

Věra Šimová

Mně se to představení moc líbilo. Řekla bych, že tam byly výborné výkony, líbila se moc Květa, ta je fantastická. Martina byla také moc dobrá.

p. Bečvářová

Mně se představení strašně moc líbilo. Líbilo se mi vystoupení paní Květušky a Olgý Ratajů, ale vlastně i Martiny (po té, co se Honza zeptal na jméno, se ozval velký smích, pozn. red.).

Dáma (jméno jsme bohužel z diktafonu nedokázali kvůli velkému hluku kolem dešifrovat, pozn. red.)

Představení bylo úžasné, opravdu to s člověkem a jeho city zahýbalo. Bylo to dobře zahrané. Mám z toho dobrý pocit.

Zdeňka Nyklíčková

S touto hrou jsem prožila nejednu horkou chvíli, kdy přišel Míra domů ze

zkoušky celej vynervenej, že už ho to prostě nebaví. Když jsem viděla jednu ze zkoušek těsně před premiérou, tak jsem se mu po pravdě vůbec nedivila. Dnešní představení dopadlo o dvěstěpadesát procent lépe a jsem za to moc ráda. Hlavně jsem ráda za Květu, která dlouhá léta snila o velké roli (když si paní Zita utírala slzy, také jsem jednu zamáčkla).

Hra jako taková je fajn, holky by ale neměly usnout na vavřínech. Měla by pro ně začít ta pravá herecká práce, kdy si se svou postavou budou pohrávat až k dokonalému uvěření, protože některá místa ještě zoufale šustí papírem. V tom už jim ale režisér nepomůže.

Zdeňka a Míra Nyklíčkoví,
Honza Valta a Štěpán Malast